

for Ministeriet være en Fordel at kunne have centraliseret Behandling af de forskellige Poster, som skulle op paa dette Budget, og jeg har derfor foreslaaet denne Forhøjelse af Medhjælpssummen med 1,800 Kr., hvilken nu foreslaas nedsat med 200 Kr., hvad jeg jo ogsaa i og for sig vil kunne hjælpe mig med. Jeg har derfor i og for sig ikke noget imod selve dette Forslag at bemærke, men maa gøre en Forvaring med Hensyn til en Udtalelse, som findes i Betænkningen, og som nu blev gentagen, nemlig den, at man for denne Sum, som jeg forudsætter vil blive bevilget her, nemlig 1,600 Kr., og som fra min Side kun har været tænkt til Medhjælp til en centraliserende og centraliseret Behandling af Budgettet og Regnskabet — at man for denne Sum skulde kunne faa udført det Arbejde, som vedkommer Udførelsen af Ministeriets Pligt med Hensyn til Tilsynet med Skolelærernes Entesforsørgelse i Henhold til Lov af 1ste April 1891, idet dette Tilsyn jo er blevet paalagt Ministeriet. Dette kan jeg ikke lade udføre for denne Bevilling, der skal fyldestgøre hint første Djemed, fordi dette Arbejde umulig kan samles paa enkelt Haand, det maa nødvendigvis foretages, ikke blot i forskellige Kontorer, men af Mænd, som ere inde i de forskellige Kontorers hele Virksomhed og hele Virkekreds. Tilsynet med Skolelærernes Entesforsørgelse kan kun udføres af en Mand i Skolevæsenets Kontor, medens det andet Arbejde kun kan udføres i det almindelige Sekretariat eller Ekspeditionskontor, som er det centrale og i sig samler alle de Ophlysninger, som vedrøre de mange heterogene Anliggender, der ere henlagte under Ministeriet. Jeg vil altsaa ikke kunne faa det udført af een Mand, og da giver det sig af sig selv, at man ikke kan udføre det andet Arbejde for denne Sum; thi dette andet Arbejde kan ikke gøres for mindre end ca. 1,400 Kr., som have været anvendte dertil efter Loven af 1ste April 1891. Dette Arbejde med Hensyn til Skolelærernes Entesforsørgelse har hidtil været honoreret af en anden Konto: „Ministerielle og Kontorudgifter“, da det jo var et nyt og, som det viste sig, meget stort og omfattende Arbejde, som her blev paalagt Ministeriet, et Arbejde, som krævede en meget betydelig Korrespondance, og en stadig Holden-Dje med ikke blot alle Dødsfald, men ogsaa alle Forslyttelser, ny Anstættelser, Oprykninger og Reguleringssummer for Embedet. Da det viste sig, at denne Udgift ikke blot vilde blive forbigaaende, men vilde komme stadig, mente jeg, at Tiden var kommen til at faa den Del af Kontoen, der beskæftiger sig hermed, konsolideret, og derfor stillede jeg

Forslaget om de 1,400 Kr. som en særegen Konto. Naar Udvalget ikke har ment at kunne gaa ind paa det, saa kan jeg forstaa det og har for saa vidt ikke noget derimod, som jeg har forstaaet det saaledes, at man vil afvente yderligere Erfaring om, hvorvidt dette Arbejde har det Omfang og den vedvarende Karakter, som det i denne korte Tid har vist sig at have, og da jeg altsaa vedbliver at afholde denne Udgift af Konto I. B. (Ministerielle og Kontorudgifter), saa er det, jeg har ment, at denne Konto, som har vist sig utilstrækkelig, burde forhøjes med disse 1,400 Kr. for at blive tilstrækkelig. Udvalget har ikke villet gaa med dertil, og jeg kan da ogsaa frasælde det; thi den sande Grund er jo ikke denne Udgift, men at der er saa mange ekstraordinære Udgifter, som hvile paa denne Konto, og som nu have gentaget sig saa ofte, at de formodentlig maa bevilges, og for hvilke der gøres Rede hvert Aar i Tillægsbevillingslovsforslaget. Men naar Udvalget ikke har tiltraadt mit sidste Forslag, saa fortaar jeg det saaledes, at det er Mening, at jeg maa gaa frem ad samme Vej som hidtil, det vil sige, at jeg saa vidt muligt og efter den mest økonomiske Bestyrelse, jeg kan opstille, holder mig inden for Grænsen, men for øvrigt, hvis det ikke lykkes, søger Bevilling paa Tillægsbevillingslov for den ekstraordinære Overstridelse. Derfor kan jeg ogsaa finde mig i, at man har nedsat Kontoen til 18,000 Kr. i Steedet for at sætte den op til 20,000 Kr., som jeg havde tænkt mig. Jeg kan ikke se i Forvejen og kan ikke garantere, at Summen vil slaa til, men skal beslutte mig paa at gøre, hvad jeg kan; det, som jeg saa mangler, maa jeg da søge paa Tillægsbevillingslov. Jeg tager altsaa mit Vædringsforslag Nr. 119 tilbage, da det ikke er tiltraadt af Udvalget.

Formanden (Høgsbrø): Vædringsforslaget under Nr. 119 er taget tilbage; maa jeg spørge om nogen optager det? (Ophold) Da det ikke er Tilfældet, er det altsaa bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Jeg skal ikke dvæle ved Enkeltighederne i Forslaget under Nr. 120 om forskellige Understøttelser paa denne Konto for kultusministerielle Understøttelser; men der er dog en af disse Bevillinger, som betegne et forandret Standpunkt for mig, for hvilket jeg derfor finder Anledning til at give en Forklaring. Det er Understøttelsen til afstediget Seminarielærer Guldbraunjen. Denne forhenværende Semi-